

7.

Til Rigsdagen.

Vi undertegnede Fiskere tillade os herved ærbødigst at andrage den høje Regering og Rigsdag om — nu ved Fiskerilovens forestaaende Behandling — at have Opmærksomheden henvendt paa nedennævnte 3 Punkter, som efter vor Formening ere af den allerstørste Betydning, og i hvis Gennemførelse vi ville se den bedste Betyggelse for vort Erhverv baade nu og i Fremtiden.

1. Bibeholdelse af det laasede Vand fra Løgstør Grunde til Udløbet ved Hals.
2. Ophævelse af de lovbestemte Tidsgrænser for Sildebundgarnenes (Silderusefiskeriets) Begyndelse og Ophør.
3. Inddeling af Fjorden i Fiskeridistrikter og Ansættelse af Fiskerifogder paa Strækningen fra Løgstør Grunde til Udløbet ved Hals.

Hvad nu Punkt 1 angaar, skulle vi tillade os at anføre, at vi anse en eventuel Frigivelse af det laasede Vand for en i allerhøjeste Grad farlig og ødelæggende Foranstaltning for Fiskeriet her i Limfjorden. Vandet fra Løgstør Grunde til Udløbet ved Hals er nemlig en fortrinlig Yngleplads for Fiskene, og Fiskeriet har da ogsaa tiltaget i en betydelig Grad i de Aar, der ere gaaede siden den Tid, da den for alt Fiskeri og for Yngelen saa fordelvælgende Slæbning af Vaad fandt Sted. Dernæst maa det erindres, at Fjordens østlige Del er meget smal, og at Vaaddene af den Grund ere i Stand til at tage alt med baade smaat og stort, hvilket selvfølgelig ikke lader sig gøre oppe i den vestlige Del af Fjorden med de store Breddinger.

Endvidere tro vi herved at turde fremhæve, at det ikke alene vil blive ødelæggende for Fiskeriet og Yngelen, men at det tillige i særlig Grad vil være ødelæggende for de Fiskere, som have det faststaaende Redskab, nemlig Reje- og Aaleruser. Det er jo særlig om Natten, at Fiskeriet med Snurrevaad foregaar, ligesom det ogsaa er om Natten, at Trækket af Rejer og Aal foregaar.

Men naar nu Fjorden — eller rettere de laasede Vande — frigives, vil det absolut have til Følge, at Snurrevaaddene benyttes umiddelbart op til det faststaaende Redskab, og derved ødelægges Fiskeriet i dette Redskab. At dette vil blive Tilfældet lader sig ikke bestride, og Fiskeretten eller Staderne paa nævnte Strækning ere til Dels købte og ejes af Befolkningen her langs Fjorden, og ville de laasede Vande blive frigivne, ville Fiskestaderne til Dels blive værdiløse. At Fiskerne Vest fra søge om Frigivelse af de laasede Vande her, er ikke for at gavne vi Fiskere her, som ere bosiddende paa den nævnte Strækning, men for at de kunne komme og opfiske alt her, og Fiskerbefolkningen her vil blive til Dels ruineret, da her er flere Hundrede Mennesker, som til Dels ernære sig om Vinteren ved Aalestangning, som i Tilfælde af Frigivelse af de laasede Vande saa ville blive fuldstændig uden Erhverv.

Hvad Punkt 2 angaar, da tro vi, at dette Fiskeri uden Skade kan tillades uden Indskrænkning af Tiden. Det er jo nemlig saaledes, at dette Fiskeri kun kan bringe et nogenlunde lønnende Udbytte til enkelte Tider af Aaret. Og vi tillade os derfor at henstille, om det ikke vilde være rigtigst, at Bestemmelserne i Loven om dette Fiskeris Begyndelse og Ophør ophævedes.

Endelig skulle vi, hvad Punkt 3 angaar, nævne, at som Kontrollen med Fiskeriet nu udøves, kan den ikke andet end være meget mangelfuld. Kontrolbaadene kunne jo kun befare Fjorden i Ny og Næ. Vi tro derfor, at dersom der blev ansat Fiskerifogder samtidig med, at Fjorden fra Løgstør til Hals blev inddelt i Distrikter med en Fiskerifoged i hvert Distrikt, vilde dette blive en meget mere betryggende Kontrol end den nuværende; Fiskerifogden vil jo kunne udøve en stedlig og daglig Kontrol.

Sluttelig tillade vi os at nævne, at det vist vilde være rigtigst, om ulovligt Fiskeri blev underkastet strengere Strafbestemmelser, end nu er Tilfældet.

Gjøl, 10. November 1904.

Ærbødigst

(33 Underskrifter).